

לא א מי פ"פ מס' מילויות פ' כ קמג
בצצן קלד [ויל"ז] כי צל"ל
ונורכ' להלך מעשי פסחים ד'
לב ב מי' וסמן ומול
[ויל"ז] ס"ס:
לג ג מי' פ"ט מס' זגד
שלכה ח טב"ע י"ח סי' ג
בד מעין ומי' לענ' ק"ג
ונכ"ה לאנקעס:

ח' בודק את החביה לחיות מפריש כ'. רצינו שמדובר בדק נפלט
א' ליקם ממנו מסתו ומפירש ממנו מילומה ותמליך רק עמו א'
ב' חmens דדק צסוי יכול לעמודו כליז לי כי ריחם מלילה ודלי חמלה
ג' ו' דליקם ודלי חמלה לדיסיס חלון אבל חלון נעלם ס' כי ימיס
ה' מילום ותמליך דק מהן לנקון ס' טעימים
ו' ג' עקל סוקיקו לפיכך כן גם מסמע
י' לא' דעתנו גדרים:
ז' מאין משנוא הא' גויניא' ערב

בזוק לא הצביעו. נכל סימנו מעט וסבירות ממנה מילומה ומיעך סתמה סימנו לידע לא סיין גונדר בחייב טויז וישם לו ימכו משלב ביזויו מל' יוס יוס וילס מזו הקביעה למלומה ולמעשרות מהמין ייסוס מפליס מעט לפ' מא אימכו משלב ביזויו ולמהר מעט ואומל

(ג) מלה 97: קידושן עט.
 מוקף' מרימות פ"ז, (3) ע"ז
 ט"ז, (5) צפ"ז, (7) ק"ב [כ-]
 (ט) לט"ה מ"ז, (1) ר"מ מ"ז
 וגראם וכפנ'ג,

ל'ג

דרתניא^๖ א' הבודק את התבנית להוות מפריש עליה תרומה והולך ואחר כך נמצאת חומץ בכל ג' יום וראי מכאן ואילך ספק מא' קאמר אין י' יותן ה'ק ב' כל ג' ימים הראשונים וראי י' יומי מכאן ואילך ספק מא' טעםא חמורא מעילאי עקר והאי טעימיה ולא עקר אם חמוץ לא לומר בתר דטעמיה עקר הוה ריחא א' אמר כל ג' ימים האחרונים וראי חומץ מכאן ולහלן ספק מא' טעםא חמורא מתחאי עקר וואימור עקר ולאו אדרתיה ואם המצא לומר מעילאי עקר והוא טעימיה ולא עקר דלמא בתר דטעמיה עקר הוה ריחא חלא וטעמי' חמורה^๗ וריחא חלא וטעמיה חמורא חלא דרומי' מתנו משמי' דר' יהושע בן לוי ראשונים וראי י' אחרונים וראי חומץ אמצעיים ספק הא גופא קשיא אמרת ראשונים וראי י' אלמא ריחא חלא וטעמיה חמורה והדר אמרת אחרונים וראי חומץ אלמא ריחא חלא וטעמיה חמורה חלא בגין דاشתכח חלא סייפתקא דאי לאו לדעקר תלטא יומי לא הוה מישתכח חלא סייפתקא כמאן פשט לה פלייגי בה רב מרי ורב כייד חד אמר רבבי יוחנן וחדר אמר רבני יהושע בן לוי: איתמר המוכר חבית י' לחבריו והחמציה אמר רב כל ג' ימים הראשונים בירושות מוכר מכאן ואילך ברשות לך' ונשבנא'

בצ'ר'לי מרים ומונדר אַל וְסָהָלִי מַולְזָה
סָמוֹתָה צָהָמָה חֲבִיטָה וּלְפִיכָּתָן דָּלִין
פְּלִיסִין מִן סָמוֹנָה עַל סָיִן דְּסֵי מַיִּין
וְנִלְעַלְלָה דְּלִיבִּי צָפָה קְמוֹרָה הַטְּקִמְפִּינָּה
כָּל לְדִנְגָּן לְכַמְּלָה הַזְּ מְפִילִין
סָמָס עַסָּה עַטִּי: לְסָוִתָּה מְפִיטָה
בְּיוֹמָיו עַל נְטוּנוֹתָה כָּל וְסָבִכָּה
לְלוּמָרָם מְמֶלֶיךָ מִמְּנָה נָזְרָה צָהָל
בְּיוֹמָה וְאַחֲרָיו כָּךְ. נָמָס וּדְלָקָה
לְדִבְּשָׁסָה: כָּל גְּ יָמָס כָּי. נְקֻמִּים
לְפִילָּסָה: מָהִי קְלָמָה. נְדִי צִים לְפִילָּסָה
בְּשִׁי עַנְיִיןָה דְּלִקְמָן קְבָשָׁה לְזָה: כָּל
גְּ יָמָס כְּהַעֲזָזִים. סְמוֹךְ גְּדִילָה

מארד: איבעיא להו כמאן פשט. רב יוסף לאבוי אי כר' יוחנן אי כר' יהושע: ברשות

ומומץ חזק דאי לא דעקר תלתא יומי מקמי הכי לא הוה משתכח חלא סיפטקה כלומר חז
מוכר. ויכול לחזרו לוחה:

אחרונים וدائים חומץ כגון דاشתכה חלה סיפתקא. כלומו